

продовольчої безпеки та формування перспективної моделі фінансових відносин в цій галузі, які б забезпечили зростання агропромислового виробництва та доходів державного бюджету. Дані визначення найбільш повно характеризують сутність фінансової політики та зазначають основні стратегічні завдання, котрі вона повинна виконувати.

Список використаних джерел:

1. Зеленський А. В. Фінансове регулювання аграрного сектору економіки України: дис. ... канд. екон. наук: 08.00.08 / Зеленський Андрій Вікторович; КНЕУ ім. Вадима Гетьмана. – К., 2016. – 224 с.
2. Малишко В. В. Фінансова політика України на сучасному етапі [Електронний ресурс] / В. В. Малишко, А. О. Пучко // Траектория науки. – 2017. – Т. 3, № 1. – С. 4.1-4.8. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/trna_2017_3_1_6.
3. Малічевська Л. В. Фінансова політика як інструмент вирішення соціально-економічних проблем / Л. В. Малічевська // Фінансова інфраструктура у забезпеченні сталого розвитку : збірник наукових матеріалів міжнар. наук.-практ. конф., 19 березня. 2019 р. – Київ: Вид-во «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», 2019. – С. 167–168.
4. Сидор І. Фінансова політика держави: теоретичні аспекти та практична реалізація в Україні [Електронний ресурс] / І. Сидор // Світ фінансів. – 2009. – № 4(21). – С. 44–53. – Режим доступу: <http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:a1h122f5wm4J:sf.tneu.edu.ua/index.php/sf/article/download/382/390+&cd=2&hl=ru&ct=clnk&gl=ua>

Гаприндашвілі Б.В.

*магістр з банківської справи,
завідувач денного відділення з економіки,
ОМК Київського національного університету
імені Тараса Шевченка*

ЕФЕКТИВНИЙ ФІНАНСОВО-КРЕДИТНИЙ МЕХАНІЗМ ЕНЕРГОЗБЕРЕЖЕННЯ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ЗАПОРУКА СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Фінансово-кредитний механізм як економічна категорія виступає досить динамічним явищем в сучасній науковій літературі. Більшість вітчизняних та зарубіжних дослідників мають схожі погляди до концептуальних визначень фінансово-кредитного механізму, який має

бути пов'язаний зі змінами у фінансовому середовищі спричинені цілеспрямованою взаємодією складових, які в свою чергу функціонують підпорядковуючись певним закономірностям та принципам.

Енергозбереження на підприємстві слід розглядати як систему, що поєднує в собі діяльність, процес, напрям управління та результат спрямований на підвищення рівня конкурентоспроможності підприємства на зовнішньому та внутрішньому ринку, перетворення питомих показників споживання енергії на одиницю продукції.

Проблема енергоємності продукції та ефективного використання енергетичних ресурсів є питанням сталого та пропорційного розвитку промисловості і енергозабезпечення економіки всієї країни. Тому грамотне фінансування заходів з енергозбереження є пріоритетним завданням при використанні паливно-енергетичних ресурсів. Витрати на науково-дослідні та конструкторські розробки, а також впровадження у виробництво та технологічні процеси в Україні зазвичай фінансуються за рахунок Державного фонду енергозбереження, міжнародних програм та поодиноким ентузіастам готових інвестувати кошти в даний напрям [1].

Відсутність достатніх власних фінансових ресурсів для реалізації заходів з енергозбереження та низьким рівнем платоспроможності змушує вітчизняні підприємства відмовлятися від інвестицій в подібні програми. Оскільки інвестиційна сфера перебуває в постійних динамічних змінах, які спрямовані на першочергове перетворення ресурсів суб'єктів на нові дохідні активи, то ключовою умовою реалізації політики енергозбереження промисловості є дієвий фінансово-кредитний механізм її забезпечення.

Промислові підприємства зазвичай вкладають в оборотні кошти мінімум власних фінансових ресурсів всю іншу потребу вони доцільно замінюють за рахунок позичених коштів чи дотаційних коштів з місцевих та Державного бюджету.

Однак слід зосередитись на теоретико-методологічних засадах фінансово-кредитного механізму забезпечення енергозбереження та доцільному обґрунтуванню практичних рекомендацій щодо активного використання сучасних технологій енергозбереження й альтернативних джерела енергії на кшталт біогазу, що фінансуються комерційними банками й великими корпораціями.

Необхідність дієвого фінансово-кредитного механізму на підприємствах промисловості зумовлена погіршенням структури інвестування промислового виробництва, в якому випереджальними

темпами зростає часта базових галузей та погіршилась технологічна структура внаслідок зменшення частки інвестування в основні засоби. І хоча українські реформи підняли індекс глобальної конкурентоспроможності (ІГК) за 2019 рік на одну позицію з 84 до 83 позиції інвестиційний клімат досі не сприятливий тенденція, яка триває з 2012 року [2, с. 134].

Метою створення ефективного фінансово-кредитного механізму забезпечення енергозбереження промислових підприємств є скорочення енерговитрат і як наслідок збільшення прибутку, економічна дисципліна та подальша фінансова незалежність та зменшення системних та інших ризиків.

Фінансово-кредитний механізм енергозбереження має кількісний і якісний аспект. Кількісний виявляється в фінансовому забезпеченні необхідної кількості коштів для вирішення завдання енергозбереження, а якісний у правильному розподілі отриманих коштів.

Принципи формування фінансово-кредитного механізму енергозбереження повинні бути наступні: прогнозованість, комплексність, вичерпність, диверсифікація, конвергенція.

Комерційні банки до поки не досить активно займаються цим напрямом через ряд причин, хоча кредити виступають вагомим фінансовим важелем стимулювання та забезпечення енергоефективності промислових підприємств. Банки потрібно заохочувати до співпраці через гарантії держави, залучення грамотних фінансових менеджерів на підприємствах та незалежних енергоаудиторів. Для стимулювання і поживлення напряму банківського кредитування заходів з енергозбереження потрібен спеціалізований енергетичний банк (Енергобанк створений у 1991 році як такий не виконував своїх функцій через промахи управління і мінливу політику, а ліквідація даної установи триває і до тепер, остання згадка про продаж активів і продовження ліквідації від 11.06.2019 року) і усвідомлення комерційними банками, які займаються фінансування проектами з енергозбереження, що кредити слід надавати в тандемі з міжнародними фінансовими установами супроводжуючи наданням новітньої техніки та обладнання, що додатково буде дисциплінувати позичальників і посилить ефективність використання кредитних ресурсів.

Також необхідно стимулювати розвиток небанківського сектору, який формується на основі розвитку різних фондів з підтримки програм

енергозбереження, інвестиційно-інноваційними фондами, страховими і лізинговими установами та іншими організаціями.

Очікуваними наслідками від впровадження ефективного фінансово-кредитного механізму на підприємстві має стати: збільшення обсягів виробництва підприємств, зростання фінансового потенціалу і інвестиційної привабливості, зниження енергоємності продукції, зменшення енергоємності праці, зменшення викидів у навколишнє середовище і збереження екології, зростання фінансово-кредитного потенціалу і платоспроможності підприємств.

Список використаних джерел:

1. Джеджула В.В. Сучасний стан та проблеми розвитку вітчизняного ринку енергоресурсів / В.В. Джеджула // Вісник Хмельницького національного університету. – 2011.– № 6. – Т. 1. – С. 187–191.
2. Майорова Т.В. Інвестиційний процес і фінансово-кредитні важелі його активізації в Україні : [монографія] / Т.В. Майорова. – К. : КНЕУ, 2013. – 332 с.

Курінна Д.В., Курінна В.В.

студенти,

Заволока Л.О.

старший викладач,

Університет митної справи та фінансів

ХАРАКТЕРИСТИКА РИНКУ СТРАХУВАННЯ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

В сучасному світі страхування життя є потужним засобом для розв'язування глобальних соціальних проблем і слугує сильним інвестиційним інструментом у державну економіку. Згідно зі статтею 6 Закону України «Про страхування», «страхування життя – це вид особистого страхування, який передбачає обов'язок страховика здійснити страхову виплату згідно з договором страхування у разі смерті застрахованої особи, а також, якщо це передбачено договором страхування, у разі дожиття застрахованої особи до закінчення строку дії договору страхування та (або) досягнення застрахованою особою визначеного договором віку» [1].

Проаналізуємо розвиток страхування життя в Україні на сучасному етапі. На жаль, в нашій державі воно є менш поширеним, ніж у більш